

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 21-2304
ערר 21-2305

לפני כבוד חברי הוועדה:
שירה שגיא, עו"ד - יו"ר
אילן עזרא, רו"ח - חבר

העוררת: דר. א. ויסמן אחזקות בע"מ מס' 515881738
ע"י ב"כ גברת לירון נחום

נ ג ד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. בפנינו שני עררים שהגישה העוררת על החלטות המשיבה בהשגות מיום 28/10/2021: האחת בעניין השגת העוררת שהוגשה ביום 16/09/2020 ביחס לבקשה למענק עבור תקופת הזכאות מרץ אפריל 2020 שהוגשה בהתאם להחלטת הממשלה מס' 5015 מיום 24/04/2020, שתוקנה בהחלטת הממשלה מס' 152 מיום 28/06/2020 (להלן יחד: "החלטת הממשלה"), והאחת בעניין השגת העוררת שהוגשה ביום 08/06/2021 ביחס לבקשה למענק עבור תקופת הזכאות ונובמבר דצמבר 2020, שהוגשה בהתאם לחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התש"ף-2020 (להלן: "החוק").
2. בבסיס החלטות המשיבה בהשגה עמדו שני נימוקים:
 - א. ירידה בהכנסות העוררת בחודשים ינואר פברואר 2020 בהשוואה לתקופה המקבילה בשנת 2019, ממנה הסיקה המשיבה כי ישנה ירידה בפעילות החברה החל מחודש ינואר 2020, ועל כן הכנסות העוררת בשנת 2019 אינן רלבנטיות לחישוב תקופת הבסיס (כלומר, לצורך הערכת הפגיעה שנגרמה ממשבר הקורונה), ותחת זאת מחזור הבסיס צריך להיקבע בהתאם להכנסות העוררת בחודשים ינואר פברואר 2020;
 - ב. בהתאם לסמכות המשיבה להתערב בשיעור מקדם השתתפות בהוצאות קבועות, הוחלט להקטין את מקדם השתתפות בהוצאות קבועות וזאת מפני שהמענקים ששולמו לעוררת עבור תקופות זכאות אחרות בשנת 2020 (מאי- יוני 2020, ספטמבר אוקטובר 2020) המסתכמים בסך 84,389 ₪, גבוה משמעותית מסך ההוצאות הקבועות של העוררת לכל שנת 2020 בהתאם למאזן הבוחן לשנת 2020, העומדות על 55,311 ₪ (וכוללות הוצאות הנהלת חשבונות ומסים ואגרות).

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

3. על החלטות אלה הגישה העוררת את העררים שבפנינו. יצוין כי העוררת הגישה בקשה להארכת מועד להגשת העררים ביום 19/12/2021, ובהמשך להסכמת המשיבה להארכת המועד, כתבי הערר הוגשו ביום 01/02/2022.
4. לאחר בחינת הטענות והחומרים שהוגשו, הגענו לכלל מסקנה כי ניתן לקבל החלטה על פי הטענות והראיות שהוגשו בכתב בלבד בהתאם לסמכותנו לפי תקנה 9(1) לתקנות התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה) (סדרי הדין והמינהל בוועדת הערר), התשפ"א – 2020.

טענות הצדדים

טענות העוררת

5. בכתבי עררה, עמדה העוררת על כך שהחלטות בהשגה התקבלו תוך חריגה מסדי הזמנים הקבועים בחוק. לעניין זה הפנתה העוררת לפסק הדין בעמ"נ 27710-06-21 ב.ג. **בטחון הצפון אבטחת מוסדות, ליווי טיולים ומתן שירותי רפואה בע"מ נ' רשות המסים** (ניתן ביום 03/01/2022, פורסם בנבו) (להלן: "**פס"ד בטחון הצפון**").
6. באשר לנימוק הראשון שעמד בבסיס ההחלטות בהשגה, הסבירה העוררת כי היא פועלת מול חברה בארצות הברית שהיא בעלת קליניקות לטיפול בגמילה, והפעילות מבוצעת בארה"ב. העוררת מעבירה הדרכות וידע לקליניקות.
7. בשנים 2018 ו-2019 העוררת פעלה באופן שוטף וקיבלה הכנסות מהלקוחה. גם בחודשים ינואר ופברואר 2020 פעלה כרגיל, אך הלקוחה ביקשה לדחות את התשלום לו זכאית העוררת כדי להשקיע את הכספים בשיווק וקידום מכירות, והתחייבה לשלם את התמורה בתוך מספר חודשים. מכאן ירידת המחזורים הנקודתית, שלמעשה אינה ירידת מחזורים אלא דחיית הכנסה לחודשים מאוחרים יותר. בתמיכה לטענתה זו צירפה העוררת עותק ממכתב מחברת ANR (שהיא לקוחתה של העוררת כמפורט בדו"ח הכספי), ממנה עולה כי סוכם על דחיית התשלום עבור החודשים ינואר ופברואר 2020. לטענת העוררת, חומרים אלה הוגשו למשיבה עוד בשלב בדיקת ההשגה.
8. כן עמדה העוררת על הנזק שנגרם לה על רקע המשבר, שכן הלקוחה בארה"ב הפסיקה את פעילותה העסקית במהלך החודשים מרץ ואפריל 2020, בשל העדר יכולת מצד המטופלים להגיע לקבל שירות, וגם לאחר מכן הפעילות נמשכה בקצב איטי ונמוך מהרגיל.
9. באשר לנימוק השני שעמד בבסיס החלטת המשיבה, הפנתה העוררת לתכלית החקיקה לקיומו של מנגנון פשוט ומהיר, אשר בחינת ההוצאות הקבועות של עוסק ספציפי נוגדת אותה. כן צוין כי סמכות ההתערבות במקדם נועדה לצורך הגדלת המקדם ולא הקטנתו.
10. נוסף על כל אלה, טענה העוררת שגם אם המשיבה היתה מוסמכת להתערב במקדם ההשתתפות בהוצאות קבועות, העוררת נשאה בהוצאות קבועות גדולות יותר, לרבות שכר עבודה של

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

עובדים שנדרשו להמשיך ולעבוד, ועל כן יש לראות את הוצאות השכר כחלק מההוצאות הקבועות. העוררת צירפה לעררה עותק ממאזן הבוחן לשנת 2020. 11. לבקשת הוועדה הבהירה העוררת כי הסעד המבוקש הוא אישור המענקים במלואם, כלומר אישור מענק בסך של 67,704 ₪ עבור החודשים מרץ אפריל 2020 וסכום של 61,466 ₪ עבור תקופת הזכאות נובמבר דצמבר 2020 וכן צירפה את דיווחיה החודשיים למע"מ בשנים 2018 עד 2021.

טענות המשיבה

12. בכתב תשובתה, פרשה המשיבה את הרקע הכללי והנורמטיבי למנגנון חלוקת מענקי ההשתתפות בהוצאות קבועות. בתוך כך, טענה כי תכלית המענק היא לסייע לתשלום בהוצאות הקבועות ותו לא, כך שמקום בו המענק עולה על ההוצאות הקבועות בעסק, המענק חרג מתכליתו. בהקשר זה עמדה המשיבה על סמכות המנהל להתערב במקדם ההשתתפות בהוצאות הקבועות, וזאת במקרים בהם המענק המתקבל גבוה משמעותית מסכום ההוצאות, כך שגם בכך יש כדי לתמוך בטענה בדבר תכלית המענק.
13. בנוסף עמדה המשיבה על התנאים לזכאות למענק ותנאי הסף בדבר קשר סיבתי. כן פירטה את הרקע לגבי טענות העוררת והטיפול בפניותיה.
14. בתשובה לשאלת הוועדה, הבהירה המשיבה כי בבסיס ההחלטה לבחון את הוצאותיה הקבועות של העוררת עמדו מספר סיבות: ראשית, נושא הקשר הסיבתי וירידת המחזורים שהחלה טרם פרוץ המשבר; שנית, העובדה שסך התשומות שדווחו למע"מ (הכוללות גם הוצאות משתנות) עמד על סך של 60,069 ₪ לכל שנת 2020, כאשר המענק לשתי התקופות שבנדון עמד על סך של 129,150 ₪ - ומכאן שישנו פער משמעותי בין התשומות לבין סך המענקים. כן ציינה המשיבה כי לעוררת ערך מוסף גבוה מאוד, שמצריך בדיקה של כלל ההוצאות לפי מאזן הבוחן.
15. לעניין זה הפנתה המשיבה להחלטת הוועדה בערר 1750-21 אינקוגניטו מוזיקה (2002) בע"מ נ' רשות המסים (13/02/2022), פורסם באתר הוועדה - כמו יתר ההחלטות שיוזכרו להלן) (להלן: "ערר 1750-21"), בה נקבע כי ככל שהצדקה לבדיקת ההוצאות הקבועות תהיה חזקה יותר, כך קיומו של פער קטן יותר בין ההוצאות הקבועות לבין סך המענקים יצדיק התערבות במקדם.
16. כן טענה המשיבה כי העוררת לא הוכיחה את התנאי המקדמי לזכאות למענק - קיומו של קשר סיבתי. המשיבה טענה כי תשובת העוררת בנקודה זו נטענה בעלמא וללא תימוכין.

טענות העוררת בתגובתה לכתב תשובה

17. ביום 01/06/2022, הגישה העוררת את תגובתה לכתב התשובה.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

18. בתגובה לטענת המשיבה בדבר תכלית המענק כמענק שנועד לסייע בנשיאה בהוצאות הקבועות ותו לא, הפנתה העוררת להחלטת בערר 1750-21, ממנו עולה כי תכלית המענק רחבה יותר ואינה מתמצה בסיוע בנשיאה בהוצאות. כן מפנה העוררת למסקנת הוועדה בנסיבות אותו המקרה, לפיה מצב בו ההוצאות הקבועות מהוות כ- 30% מסך ההוצאות הקבועות אינו פער משמעותי המצדיק התערבות.
19. כן הפנתה העוררת להחלטות הוועדה בערר 1750-21 ובערר ערר 1227-21 **מרפז – סחר ותעשיות בע"מ נ' רשות המסים** (03/10/2021)(להלן: "**ערר** 1227-21"), בהן עמדה הוועדה על כך שהחלטה לבחון את ההוצאות הקבועות צריכה להיות מנומקת ולהתבסס על נימוקים כבדי משקל. ביתר פירוט, מפנה העוררת לכך שבערר 1750-21 סברה הוועדה כי ירידת מחזורים שקדמה למשבר מהווה הצדקה חלשה לבחינת ההוצאות הקבועות. לעניין זה חזרה העוררת על כך שבעניינה, דובר בירידה נקודתית שנבעה מהסכמה לדחיית ההכנסה למועד מאוחר יותר כך שלא העידה על ירידה בפעילות.
20. באשר לטענת המשיבה כי טענת העוררת בדבר נקודתיות ירידת המחזורים נטענה בעלמא, חוזרת העוררת ומפנה למכתב שצורף לכתב הערר מאת הלקוח מחו"ל, וכן צוין כי בשלב בירור ההשגה אף הוגשו החשבוניות שהופקו עבור התמורה שנדחתה למועד מאוחר יותר.
21. כן השלימה העוררת ופירטה אודות הוצאות קבועות נוספות בהן נשאה בשנת 2020, הכוללות הוצאות אחזקה (בסך 12,231 ₪), מחצית מהוצאות הרכב (בסך 11,275 ₪), הוצאות דואר וטלפון (בסך 8,346 ₪), הוצאות הנהלת חשבונות ועוץ מקצועי (בסך 66,997 ₪), הוצאות פחת (בסך 46,596 ₪), הוצאות שכר המנהל (בסך 395,403 ₪) וכן הוצאות נסיעות לחו"ל (בסך 76,102 ₪), וסך הכל 616,953 ש"ח.
22. ביחס לרוב ההוצאות הקבועות (למעט הוצאות הפחת, שכר המנהל והוצאות הנסיעות לחו"ל, שיפורטו להלן) הפנתה העוררת לעמדת המשיבה כפי שהוצגה בערר 1629-21 **מ.ג.ב שירותי ניקיון בע"מ נ' רשות המסים** (08/12/2021) (להלן: "**ערר** 1629-21"), ממנה עולה כי המשיבה אינה חולקת כי יש לראות בהוצאות אלה הוצאות קבועות.
23. באשר להוצאות הפחת, טענה העוררת כי מדובר בפחת רכבים ולכן יש לראותה כהוצאה קבועה כמו ביטוח ואגרה.
24. כן הבהירה כי בטענתה בדבר הוצאות שכר, התכוונה להוצאות שכר בעלי ומנכ"ל החברה, שהמשיך לפעול כדי לשמור על קשרים עם הלקוחות בארה"ב בתקופת המשבר. בהקשר זה עמדה העוררת על כך ששכרו של המנכ"ל הופחת משמעותית בשנת 2020 (בהשוואה לשנת 2019) וזאת לאחר שלא משך שכר חלק מהזמן אך השלים חלק משכרו לקראת סוף השנה, וכי לא קיבל את המענק המחולק לבעלי שליטה בחברת מעטים עבור אף לא אחת מתקופות הזכאות שבפנינו.
25. כן הדגישה העוררת שהמנהל הוא הלב הפועם של העוררת, אשר דאג לשמירה על המשך פעילות העוררת בתקופת המשבר. כן הפנתה העוררת להחלטת בערר 1031-21 **אי איי סי איי אייזנברג אגר. קומפני ישראל בע"מ נ' רשות המסים** (21/06/2021) (להלן: "**ערר** 1031-21"), שם נקבע כי במקרים מסוימים תהיה הצדקה לראות הוצאות שכר כהוצאות קבועות.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

26. באשר להוצאות הנסיעה, טענה העוררת כי הנסיעות נדרשו לשמר את הקיים ולעיתים מנהל החברה נסע לחו"ל ולא היה יכול לשוב ארצה מפני שהשמיים נסגרו לטיסות.
27. בסיכומם של הדברים, לטענת העוררת סך המענקים להם היתה זכאית עבור ארבע תקופות הזכאות בשנת 2020 בהתאם לנוסחה הסתכם בסך של 213,534 ₪, ושהוצאותיה הקבועות עבור תקופות אלה עולות על סכום זה. לבקשת הוועדה, לתגובה צורפו הדו"ח הכספי לשנת 2020, וכן דו"חות 126 לשנים 2019 ו-2020.
28. כן שבה העוררת והפנתה לפס"ד בטחון הצפון לעניין מועד ההחלטה בהשגה.

תגובת הצדדים להצעת הפשרה

29. לאחר בחינת טענות הצדדים, הציעה הוועדה לצדדים מתווה לפשרה. בתשובה להצעת הוועדה לפשרה, עמדה המשיבה על כך שאין להכיר בהוצאת הפחת כהוצאה קבועה, שכן מדובר בהוצאה רעיונית חשבונאית ולא בהוצאה שהעורר נשא בה בפועל. באשר לתכלית המענק, הפנתה המשיבה להחלטת הוועדה בערר 1413-21 **אכרם מחאג'נה, משרד עורכי דין נ' רשות המסים** (27/10/2021)(להלן: "ערר 1413-21"). נוסף על כך הפנתה להצעת חוק מענק סיוע לעסקים בשל ההשפעה הכלכלית של התפשטות זן אומיקרון של נגיף הקורונה החדש(הוראת שעה), התשפ"ב-2022, הצ"ח הממשלה, 1538, בעמ' 846) שיש בה לדבריה לתמוך בטענתה כי תכלית המענק היתה נשיאה בהוצאות קבועות בלבד.
30. בתגובה לכך עמדה העוררת על כך שבערר 1413-21 אליו הפנתה המשיבה, הוועדה מצאה הוועדה כי לא התקיימה דרישת הקשר הסיבתי ועל כן לא התמקדה בשאלת תכלית המענק. באשר להוצאות הפחת, טענה העוררת כי לראותן כהוצאה מקבילה להוצאות שכירות או ליסינג של ציוד שלגביה לא היתה מחלוקת שהיא הוצאה קבועה.

דיון והכרעה

31. לאחר בחינות נסיבות המקרה, הגענו למסקנה כי דין העררים להתקבל, כפי שיפורט להלן.

התשתית המשפטית

תכלית המענק

32. כקבוע בפתח החלטת הממשלה וכמפורט בדברי ההסבר להחלטת הממשלה ולהצעת החוק (הצעת חוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש)(הוראת שעה), התש"ף-2020, הצ"ח הממשלה, 1341, בעמ' 453 (להלן: "הצעת החוק")), מטרת המנגנון שהוקם בהחלטת הממשלה ובהמשך בחוק היא לסייע לעסקים שפעילותם נפגעה כתוצאה מההשפעה הכלכלית של

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

- התפשטות נגיף הקורונה באמצעות חלוקת המענק. מדברי ההסבר להחלטת הממשלה ניתן ללמוד כי מטרתה לסייע לעסקים, אשר להם כושר שרידות נמוך מלכתחילה.
33. מעיון בדברי ההסבר עולה כי מטרת המענק היתה לסייע לעסקים שנפגעו לשאת בהוצאותיהם הקבועות בתקופת המשבר. בדברי ההסבר להצעת החוק אף צוין כי "יחס ההוצאות הקבועות של עסקים קטנים ביחס למחזור העסקאות גבוה יותר לעומת עסקים בינוניים וגדולים, ועל כן הם חשופים לפגיעה עקב המשבר הכלכלי בצורה משמעותית יותר. על כן, הם קיבלו מענק בעבור הוצאות קבועות כבר במסגרת החלטת הממשלה מס' 5015... ואולם עם התארכות המשבר הבריאותי, וכפועל יוצא של העמקת המשבר הכלכלי, פחתה העמידות אף של העסקים הבינוניים, ולכן נדרש לתת גם להם מענה כעת".
34. לעניין זה נשלים ונציין כי בהתאם לקביעת המחוקק, ככלל המענקים יחושבו בהתאם לנוסחה, ורק במקרים מסוימים תקום הסמכות לחרוג והנוסחה ולבחון את ההוצאות הקבועות בפועל (ראו להלן).
35. לאור מטרת המענק כפי שהוצגה בחוק מצד אחד, ולאור הסמכות להתערב במקדם במקרים מסוימים מהצד השני, ניתן להסיק כי המחוקק לא התכוון למקד את המענקים בסך ההוצאות הקבועות בהן נשא העסק בתקופת הזכאות באופן דווקני, ובהתאם לכך ניתן אף להסיק כי ההוצאות הקבועות נועדו לשמש כמעין אבן בוחן אף לא כרף מקסימלי הכרחי. בכך יש גם כדי להגשים את כוונת המחוקק להקמת מנגנון מהיר ויעיל, שכן בחינה פרטנית של ההוצאות הקבועות אינה עולה בקנה אחד עם תכלית זו (וראו ערר 1008-22 פרינטופ סחר בע"מ נ' רשות המסים (06/07/2022) (להלן: "ערר 1008-22"), פסקה 49), וכן ערר 1750-21, פסקאות 22-44).
36. בכך יש גם כדי לאזן בין הרצון לסייע לעסקים על רקע משבר הקורונה לבין האינטרס הציבורי שבשמירה על הקופה הציבורית (וראו בג"צ 5984/20 המון ווליום בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל (03/11/2020, אר"ש), פסקה 4 לפסק הדין, וראו גם ערר 1005-21 טי ג'את סיסטמס 2006 בע"מ נ' רשות המסים (09/03/2021), פסקה 29).

דרישת הקשר הסיבתי

37. תנאי הזכאות הרלבנטי לענייננו הוא דרישת הקשר הסיבתי הקבועה בסעיף 1(ג) להחלטת הממשלה ובסעיף 8(3) לחוק, שהיא הדרישה כי הירידה במחזורי העסקאות (הקבועה בסעיף 1(ב) להחלטת הממשלה ובסעיף 8(2) לחוק) נגרמה מההשפעה הכלכלית של התפשטות נגיף הקורונה. כלומר, הדרישה היא כי יש קשר סיבתי בין ירידת המחזורים לבין משבר הקורונה, וכי ירידת המחזורים לא נגרמה מסיבות אחרות.
38. בפס"ד בטחון הצפון נקבע כי הנחת המוצא היא כי דרישת הקשר הסיבתי מתקיימת, ונדרשים ממצאים עובדתיים מהימנים המעמידים בספק את קיומו של הקשר הסיבתי (פסקאות 52-53 לפסק הדין).

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

39. מקום בו התערערה ההנחה בדבר קשר סיבתי, נטל ההוכחה עובר למבקש המענק ועליו להוכיח כי ירידת המחזורים נגרמה ממשבר הקורונה (וראו למשל ערר 1133-21 מאסטר ב"פ בע"מ נ' רשות המסים (19/05/2021), ערר 1037-21 ע. חורי דאמוני בע"מ נ' רשות המסים (20/06/2021)).
40. בהמשך לכך, בהחלטות הוועדה אף נפסק כי הנטל שיוטל על מבקש המענק ייגזר מעוצמת האינדיקציות שיש בהן לערער את ההנחה בדבר קשר סיבתי (וראו ערר 1640-21 מי קומפני ישראל בע"מ נ' רשות המסים (06/02/2022), פסקאות 25 ו-35).

סמכות ההתערבות במקדם ההשתתפות בהוצאות קבועות

41. גובה המענק נקבע בהתאם לסעיף 2 להחלטת הממשלה ולסעיף 9 לחוק. ביחס לעוסקים שמחזור עסקאותיהם בשנת 2019 עלה על 300,000 ₪, דוגמת העוררת, המענק מחושב בהתאם לנוסחה שהיא מכפלה של הרכיבים הבאים: (א) מחזור העסקאות בתקופת הבסיס (חודשי הפעילות המקבילים בשנת 2019 לחודשי הפעילות עבורם מבוקש המענק); (ב) מקדם שנקבע בהתאם לשיעור ירידת המחזורים בהשוואה בין מחזור העסקאות בתקופת הבסיס לבין מחזור העסקאות בתקופה עבורה מבוקש המענק; (ג) מקדם ההשתתפות בהוצאות הקבועות.
42. מקדם ההשתתפות בהוצאות קבועות אף הוא תוצר של נוסחה, כמפורט בהגדרות שבסעיף 5 להחלטת הממשלה (כפי שתוקן באמצעות הוספת סעיף 7 להחלטת הממשלה, במסגרת החלטת הממשלה 152 שהוזכרה לעיל) ובסעיף 7 לחוק.
43. הן בהחלטת הממשלה והן בחוק, גם מקדם ההשתתפות בהוצאות קבועות נקבע כתוצר של נוסחה; ובשני המקרים, נתונה למנהל סמכות להתערב ולקבוע מקדם אחר, מקום בו שוכנע כי המקדם שהתקבל בנוסחה אינו משקף את ההוצאות הקבועות בהן היה העוסק נושא במקרה של אי הפעלת העסק.
44. נשלים ונציין כי הסמכות להתערב מוגבלת בהיבטים שונים, לרבות סוגי העסקים לגביהם קמה הסמכות להתערב והיקף ההתערבות, וישנם הבדלים מסוימים בין הסמכות הקבועה בהחלטת הממשלה לזו הקבועה בחוק (והשוו את נוסח סעיף 7 להחלטת הממשלה לנוסח ההגדרה הקבועה בסעיף 7 לחוק). כך למשל, הסמכות להתערב במקדם בהתאם לחוק, מוגבלת רק לעסקים שמחזור עסקאותיהם בשנת 2019 עלה על 1.5 מיליון ₪. ביחס לעסקים שמחזור עסקאותיהם בשנת 2019 לא עלה על 1.5 מיליון ₪ נקבע המקדם המקסימלי כמקדם קבוע-0.3. מכך ניתן להסיק כי האיזון שנקבע ביחס לעסקים קטנים יותר הוא כי יהיו זכאים למענק לפי הנוסחה ללא בדיקת הוצאות קבועות. ניתן להבין קביעה זו כאיזון מבחינת שיקולי עלות תועלת אך גם כקביעה המכירה בשרידותם הנמוכה יותר של עסקים קטנים יותר.
45. מעיון בדברי ההסבר לחוק עולה כי כוונת המחוקק היתה להגדיל או להקטין את המקדם. אמנם, בדיונים בוועדת הכספים עלה הרצון להגביל את סמכות המנהל להגדלת המקדם בלבד, ואולם בסופו של דבר רצון זה לא התגבש וממילא לא השפיע על נוסח החוק (ראו בעניין זה

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

- פרוטוקול מספר 97 משיבת ועדת הכספים של הכנסת מיום 21.7.20 בעמ' 44-43), והשוו את הצעת החוק ואת נוסח החוק שהתקבל).
46. לאור תכלית המענק ומהאמור לעיל עולה כי דרך המלך לחישוב המענק היא באמצעות הנוסחאות שנקבעו בחוק, כך שסמכות המשיבה להתערב במקדם ההשתתפות בהוצאות קבועות צריכה להיות מופעלת רק במקרים חריגים ומוצדקים (וראו ערר 1750-21, פסקאות 57 עד 62; ערר 1227-21, פסקה 37), בהם גם לאחר איזון בין התכליות השונות של החוק ההחלטה להתערב במקדם תהיה מוצדקת.
47. בערר 1750-21 הצביעה הוועדה על שני פרמטרים מרכזיים שיש בהם כדי לסייע בהערכת החלטת המשיבה להתערב במקדם: הראשון הוא הסיבה בגינה מלכתחילה הוחלט לבחון את ההוצאות הקבועות של מבקש המענק. נימוק שנמצא מוצדק, לדוגמא, הוא מצב בו מקדם ההשתתפות בהוצאות קבועות הוא שלילי (וראו ערר 1031-21); הפרמטר השני הוא גודל הפער בין סך ההוצאות הקבועות שנמצאו לבין גובה המענק לו היה מבקש המענק זכאי בהתאם לנוסחה. בערר 1750-21 סברה הוועדה כי ביחס בין שני הפרמטרים יש כדי להשפיע על סבירות ההחלטה; כך, ככל שההצדקה לבחינת ההוצאות הקבועות תהיה חזקה יותר, ניתן יהיה להסתפק בפער קטן יותר בין המענק לבין ההוצאות הקבועות כדי להצדיק התערבות במקדם (ערר 1750-21, פסקאות 78-79, 83), וסברה זו מקובלת גם עלינו.
48. בערר 1750-21 הוועדה בחנה את סבירות הפער בין ההוצאות הקבועות לבין סך המענק המחושב בהתאם לנוסחה בהתאם ליחס בין שני הסכומים הללו; כך, מצאה כי מצב שבו בחינת ההוצאות הקבועות נעשתה ללא הצדקה ממשית מלכתחילה, יידרש פער גדול כדי להצדיק את ההתערבות במקדם. באותו המקרה, סך ההוצאות הקבועות היווה כ- 30% מסך המענקים, והוועדה סברה כי לא מדובר בפער משמעותי מספיק כדי להצדיק את ההתערבות, מקום בו המשיבה לא הצביעה על נימוק ממשי שהצדיק את בחינת ההוצאות הקבועות מלכתחילה.
49. בערר 1008-22 עמדה הוועדה על כך שבחינת הפער בין סך המענקים לבין ההוצאות הקבועות יכולה להיבחן גם בהתאם לפער הכספי בו מדובר. באותו המקרה, סברה כי פער של כ- 1.2 מיליון ₪ בין סך המענקים לבין סך ההוצאות הקבועות הוא פער המצדיק התערבות במקדם, גם מקום בו הפער היחסי היה קטן יותר (ההוצאות הקבועות היוו כמעט 50% מסך המענקים).

מועד קבלת ההחלטה בהשגה

50. בהתאם לסעיף 4 (א) להחלטת הממשלה, החלטה בהשגה תינתן בתוך 180 ימים. לפי סעיף 20(א)(1) לחוק, החלטה בהשגה תינתן בתוך 120 ימים.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

51. בפס"ד בטחון הצפון, אליו הפנתה העוררת, בית המשפט קיבל את טענות המערערת באותו המקרה בדבר אופן חישוב המענק לו היא זכאית לגופו של עניין. לאחר מכן, ובבחינת למעלה מן הצורך כפי שצוין בפסק הדין, הוא אף נדרש לכך שהחלטה בהשגה באותו המקרה ניתנה באיחור של 68 ימים מהמועד הקבוע בחוק.
52. בעניין זה, ביטא בית המשפט את עמדתו כי איחור של 68 ימים במתן החלטה בהשגה הוא איחור משמעותי ביותר, וזאת בהתחשב בתכלית החוק שהיא מתן סיוע מהיר ויעיל של כספים שימשו כ- "אוויר לנשימה" לעוסקים שפעילותם העסקית הופסקה בשל המגבלות שהוטלו על המגזר העסקי בשל התפשטות נגיף הקורונה (להרחבה ראו ערר 22-1008, פסקאות 70 עד 78). ביה"מ חזר על עמדתו זו, ואף ביתר שאת, בעמ"נ (ח'י) 3720-11-21 **בוריס פודולסקי נ' רשות המסים** (פורסם בנבו, ניתן ביום 15/07/2022).
53. החלטות הוועדה לאחר פס"ד בטחון הצפון (ובשים לב לפסיקת העליון) קבעו כי בבחינת המשמעות של האיחור במתן החלטה בהשגה יש לתת משקל משמעותי לתכלית ההוראה שהיא מתן מענה מהיר ויעיל לעסקים שנפגעו בעקבות נגיף הקורונה. כך, איחור במתן החלטה בהשגה הוא שיקול במסגרת בחינת החלטות המשיבה. ואולם שיקול זה אינו עומד לבדו אלא נבחן בצד שיקולים נוספים (ערר 22-1008, פסקאות 70-78).
54. כן יצוין כי פרט לאפשרות להצדקת קבלת הערר בשל האיחור במתן החלטה בהשגה, לאיחור כאמור ייתכנו השלכות נוספות וזאת למשל במקרה בו מתעורר ספק בדבר ההצדקה שעמדה בבסיס החלטת המשיבה לבחון את ההוצאות הקבועות של העורר ולהתערב במקדם ההשתתפות בהוצאות קבועות (ערר 21-2133 **אדיר מילר בע"מ נ' רשות המסים** (15/02/2022) (להלן: "ערר 21-2133"), פסקה 39).

הכרעה

עמידה בדרישת הקשר הסיבתי

55. כזכור, טענתה הראשונה של המשיבה היתה כי על רקע הירידה בהכנסות העוררת בחודשים ינואר ופברואר 2020, לא ניתן להעריך כי הכנסותיה בחודשי תקופות הבסיס היו צפויות לחזור על עצמן במהלך שנת 2020.
56. תשובת העוררת לטענה זו היתה כי דובר בחודשיים בהם לקוחתה של העוררת ביקשה לדחות את התשלום למועד מאוחר יותר והעוררת הסכימה לדחיתם. בתמיכה לכך צירפה העוררת מכתב מאותה הלקוחה, ומעיון בהשגות שהגישה אף עולה כי בשלב ההשגה פירטה מתי התקבלו התשלומים שנדחו.
57. ראשית נציין כי הממצא עליו מצביעה המשיבה הוא ממצא שספק אם ניתן לראותו כמהימן במידה מספקת, במיוחד כשהוא מופיע לבדו וללא הסבר נוסף (כגון סיום עבודה עם לקוח משמעותי, שינוי מתכונת העבודה וכיו"ב).

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

58. על כל פנים, גם אם נראה במידע זה כמידע המערער את ההנחה בדבר קיומו של קשר סיבתי, הרי שמדובר בממצא בעצמה נמוכה. בנסיבות אלה, מצאנו כי יש בהסברי העוררת, שנתמכו במסמכים (וזאת בשונה מהנטען על ידי המשיבה), כדי להניח את הדעת כי ירידת המחזורים נגרמה מהמשבר ולא מסיבות אחרות.

החלטת המשיבה להתערב במקדם ההשתתפות בהוצאות קבועות - כללי

59. המחלוקת בין הצדדים שבפנינו מורכבת למעשה מרצף של נקודות השנויות במחלוקת, ובהן תכלית המענק, האם הסמכות להתערב כוללת גם הקטנת מקדם, מה הן ההוצאות הקבועות בהן יש להכיר ולבסוף האם היתה הצדקה להתערב במקדם בנסיבות אלה.
60. כפי שנרמז לעיל, אנו סבורים כי מטרת המענק אינה מתמצה בנשיאה בהוצאות הקבועות ובהתאם לכך ההוצאות הקבועות אינן בהכרח ה"רף העליון" לתשלום המענקים, אלא נקודת התייחסות שביחס אליה יש לבחון את המענקים המתקבלים בהתאם לנוסחה.
61. לעניין זה נציין כי ב"כ המשיבה הפנתה להחלטת הוועדה בערר 21-1413, אולם מעיון בהחלטה האמורה עולה כי בנסיבות אותו המקרה, דובר בעוסק שנמצא כי לא נשא בהוצאות קבועות כלל (וראו לעניין השאלה האם עצם הנשיאה בהוצאות קבועות מקימה את זכאות למענק בהקשר מעט אחר – ערר 21-1725 **קומרי פילגרימגיס בע"מ נ' רשות המסים** (12/05/2022) פסקאות 23 עד 28). במילים אחרות, באותו המקרה דובר במקרה קיצון, שספק אם ניתן להקיש ממנו לענייננו שכן ניתן לראות את נסיבות אותו המקרה כנסיבות של פער קיצוני ומופרז (בשיעור של 100% או מלוא המענק) שהצדיק התערבות במקדם וקביעתו על 0%.
62. כן נשלים ונציין כי אין בידינו לקבל את טענת העוררת לפיה הסמכות להתערב במקדם מוגבלת להגדלתו בלבד; כפי שפירטנו לעיל, עמדה זו אין לה על מה שתסמוך, ומעיון בפרוטוקולים של הדיונים בכנסת מצטיירת התמונה ההפוכה.

סך הוצאותיה הקבועות של העוררת

63. בכתבי הטענות, גרסה העוררת כי יש לכלול הוצאות שונות כהוצאותיה הקבועות.
64. נראה כי אין חולק כי הוצאות הנהלת החשבונות, הוצאות האחזקה והוצאות הדואר והטלפון בהן נשאה העוררת מהוות הוצאה קבועה. הוצאות אלה מסתכמות בסך של 87,574 ₪ בכל שנת 2020.
65. באשר להוצאות הרכב, בהתחשב בסכום המדובר, ובכך שניתן להעריך כי המדובר בהוצאות הכרוכות בביטוח ורישוי הרכב בסך 11,275 ש"ח, מצאנו כי יש לראות בהוצאה זו משום הוצאה קבועה.
66. באשר להוצאות הנסיעה לחו"ל, הטענה נטענה בכלליות וללא תימוכין. כך, לא הובהרה הנחיצות בנסיעה, ובפרט מדוע היתה נחוצה לצורך "שמירה על הקיים" בשונה מנסיעת עבודה

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

- שגרתית (שמתיאור העוררת עולה כי גם בתקופות שגרה נדרשו נסיעות לחו"ל), ואף לא צוינו מועדי הנסיעות והאם התקיימו בתקופות הזכאות שבפנינו ואם לא התקיימו בתקופות הזכאות בפנינו – מדוע יש לכלול בהוצאות הקבועות של תקופות אלה.
67. באשר להוצאות שכר המנהל, בנסיבות המקרה שבפנינו לא שוכנענו כי יש לראות הוצאה זו כהוצאה קבועה; בדברי ההסבר להצעת החוק הוצאות שכר מוזכרות כדוגמה להוצאות שניתן להימנע מהן. ואולם, במקרים חריגים, בהם ניתן לשכנע כי ההחלטה להמשיך ולשאת בהוצאות השכר התבססה על שיקולים עסקיים גרידא וכי לא היה מנוס מנשיאה בהוצאות אלה, ניתן יהיה להכיר גם בהוצאות שכר.
68. כך למשל, בערר 1629-21 נמצא כי בנסיבות אותו המקרה קמה הצדקה לראות את הוצאות שכר המנהל כהוצאה קבועה, וזאת בשים לב לכך שמדובר בשכר מנהל (בשונה משכר עובדים), ההשפעה של הפסקת העסקת המנהל על המשך פעילות החברה וטיב עבודתו של המנהל באותו המקרה שכללה תפקידים כגון טיפול במשכורות העובדים וכו', שאילו היו מבוצעות על ידי עובד "ייעודי" או נרכשות כשירות, היו נתפסות כהוצאות קבועות. לכך הצטרפה העובדה כי מנהל העוררת באותה המקרה היה שכיר ולא בעל מניות בה, ועל כן לא התעורר חשש כי המשך העסקתו בתקופת המשבר נבע משיקולים שאינם כלכליים (פסקה 38(ז)).
69. לעומת זאת, במקרה שבפנינו המדובר במנהל שהוא גם בעלי החברה; במצב דברים זה עולה החשש כי המשך הנשיאה בעלות השכר נבעה גם משיקולים שאינם שיקולים עסקיים של העסק גרידא (ראו למשל ערר 1607-21 **רפול ג'באלי נ' רשות המסים** (02/11/2021), פסקאות 31-34).
70. לכך מצטרפת העובדה כי הוצאות השכר שנטענו נטענו ברמה השנתית, וככלל לא הובהר באילו הוצאות נשאה העוררת ביחס לתקופות הזכאות שבפנינו בפרט. בהתאם לדו"ח שהגישה העוררת, כלל לא נשאה בהוצאות שכר בין החודשים מרץ עד ספטמבר 2020. העוררת בטענותיה לא הבהירה מה היה סכום הוצאות השכר בחודשים נובמבר ודצמבר 2020, אך ניתן להעריך כי מדובר בסכום נמוך יותר מהמפורט בדו"ח שכן לדברי העוררת השכר ששולם באותם החודשים שיקף גם שכר של חודשים קודמים. כן יוער, כי בכתבי הטענות לא הובהר מדוע בעלי העוררת לא קיבל מענק לבעלי שליטה בחברת מעטים.
71. באשר להוצאות הפחת, אמנם, בערר 1629-21 נקבע כי במקרים מסוימים ייתכן ותהיה הצדקה לראות בפחת הוצאה קבועה, אך בנסיבות המקרה שבפנינו, לא שוכנענו כי יש הצדקה לראות את הפחת כהוצאה קבועה.
72. סיכומם של דברים, הגענו למסקנה כי סך ההוצאות הקבועות בהן נשאה העוררת בשנת 2020 עמד על סך של 98,849 ש"ח, כלומר 32,948 ש"ח לשתי תקופות הזכאות שבפנינו. זאת אל מול מענקים בסך של 129,170 ש"ח עבור שתי תקופות הזכאות שבפנינו.
73. ההוצאות הקבועות מהוות כ- 25% מגובה המענקים והפער בין ההוצאות הקבועות למענק עומד על סך של כ- 96,222 ש"ח; בעוד שהפער היחסי הוא יחסית גדול, הפער בסכומים אינו גבוה מאוד (לשם השוואה, בערר 1008-22 סברה הוועדה כי פער של כ- 1.2 מיליון ש"ח בין סך המענקים לבין סך ההוצאות הקבועות, ביחס ל- 7 תקופות זכאות, הוא פער המצדיק התערבות במקדם).

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

74. לכך מצטרפת העובדה כי החלטות המשיבה בהשגה ניתנו באיחור, בייחוד ביחס לתקופת הזכאות מרץ אפריל 2020. נזכיר כי ההחלטה בהשגה ביחס לתקופת הזכאות מרץ אפריל '20 התקבלה באיחור של 227 ימים, בעוד ההחלטה בהשגה ביחס לתקופת הזכאות נובמבר דצמבר '20 ניתנה באיחור של 22 ימים. נזכיר, כי איחור במתן ההחלטה בהשגה אף הוא יכול להשפיע על מידת ההצדקה של בחינת ההוצאות הקבועות (וראו ערר 21-2133). חומרת האיחור אף מתעצמת בהתחשב בכך שמדובר בעוסק בעל מחזורי עסקאות נמוכים יחסית, כלומר ביחס לעוסק שתכלית החקיקה בדבר הגשת סיוע מהיר ויעיל התקיימה ביחס אליו ביתר שאת.
75. לאור צירוף שיקולים אלה, הגענו למסקנה כי ההחלטה לבחון את ההוצאות הקבועות צריכה היתה להתבסס על הצדקה עניינית מהותית. בהתקיים כלל שיקולים אלה יחדיו, איננו נדרשים כעת לשאלה האם כל אחד מהשיקולים הללו, לבדו, היה מצדיק את אותה המסקנה או שמא מסקנה שונה.

ההצדקות להתערב במקדם ההשתתפות בהוצאות קבועות

76. כפי שפורט לעיל, המשיבה ביססה את החלטתה לבחון את ההוצאות הקבועות של העוררת על שלושה אדנים מרכזיים.
77. הראשון הוא הספק בדבר קיומו של קשר סיבתי בין ירידת המחזורים לבין משבר הקורונה. משהגענו למסקנה כי גם אם ההנחה העובדתית בדבר קשר סיבתי התערעה (וספק שכך) הרי שהעוררת הרימה את הנטל, איננו נדרשים להצדקה זו ובכלל זאת לעצמתה להצדיק את ההתערבות במקדם.
78. שני האדנים הנוספים עליהם נסמכה עמדת המשיבה הם האדנים הבאים: האחד הוא דיווח תשומות נמוך למע"מ בכל שנת 2020 שהיווה כמחצית מסכום המענקים בתקופות הזכאות שבפנינו, והשני הוא קיומו של ערך מוסף גבוה (מעל ל- 90% בשנת 2019 ובשנת 2020). במילים אחרות, טיעונה של המשיבה הוא כי העובדה שלעוררת לא היו דיווחי תשומות גבוהים אולי מעידה על כך שתשומותיה המדווחות אינן משקפות את תשומותיה השוטפות כהגדרתן בחוק (הכוללות גם הוצאות שלא דווחו למע"מ) ומכאן קם הצורך לבחון את ההוצאות וזאת לשם וידוא כי המענק חושב בהתאם לנוסחה על רכיביה השונים כפי שהוגדרו בחוק.
79. באשר לאדן בדבר קיומו של ערך מוסף גבוה ממנו ניתן להסיק כי ייתכנו תשומות נוספות שלא דווחו, כפי שנרמז בהחלטה קודמת (ערר 22-1008, פסקה 99), ניתן להבין את רצון המשיבה לבדיקה נוספת, במקרים בהם באופן מובנה לא מתקיימת הנחות היסוד העומדות בבסיס הנוסחה לחישוב המענק (ובהן, ההנחה כי התשומות המדווחות עומדות ביחס פרופורציונלי מסוים לסך ההכנסות – יחס שהוא העומד בבסיס חישוב מקדם ההוצאות הקבועות).
80. יחד עם זאת, שיקול זה אינו חף מספקות; ספק ראשון הוא מה היקפו של שיקול זה, ועל איזה היקף מקרים הוא משתרע. באופן כללי נעיר, כי ככל שמדובר בבדיקה שנערכת באופן נרחב, על קבוצה גדולה מאוד של מבקשי מענק, כך ההצדקה נחלשת מעצם חתירתה נגד תכלית המנגנון

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

של חלוקת מענקים באופן מהיר ויעיל (שכן היא הופכת את החריג לכלל). כן נעיר לעניין זה כי הגם שלגובה התשומות השוטפות השפעה מהותית על המקדם, הרי שישנו רכיב נוסף שיש בו כדי להשפיע (ולעיתים גם להסביר את שיעור הערך המוסף הגבוה) והוא הוצאות השכר הנחסכות ושאלה היא האם לא היה נכון יותר לשקול גם רכיב זה לפני בחינת ההוצאות הקבועות. בהיעדר נתונים נוספים, אין בידינו לחוות דעתנו בדבר הדרך הנכונה והיעילה להתמודד עם הקושי עליו מצביעה המשיבה.

81. לספק זה מצטרף ספק נוסף, והוא תוצרי הבדיקה: לכאורה, מקום בו נמצא כי אכן בבקשה הוזנו תשומות שאינן כוללות את סך כל "התשומות השוטפות" כהגדרתן בחוק, ניתן להתמודד עם פער זה באמצעות חישוב המענק בהתאם לנוסחה לפי הנתונים המתוקנים (כלומר, הקטנת המענק המחושב בהתאם לנוסחה, ללא סטייה מהנוסחה). מקום בו לאחר הבדיקה לא נמצאות תשומות נוספות שהיה צריך לכלולן בשדה התשומות השוטפות בעת חישוב המענקים, הדעת אינה נוחה לחלוטין מהתערבות במקדם שכן בדיעבד מתברר כי לא היתה הצדקה לבחינה (והשוו לשלילת הנימוק בדבר הקשר הסיבתי – לעיל). אמנם, מידע זה מתברר בדיעבד, רק לאחר קבלת ההחלטה לבחון את ההוצאות, אבל יש בו כדי להשפיע על הערכת עצמת ההצדקה בשלב ההחלטה להתערב במקדם.

82. לעניין זה נעיר כי בנסיבות המקרה שבפנינו, המשיבה לא טענה כי נפל פגם באופן חישוב העוררת את המענקים אותם היא מבקשת בהתאם לנוסחה, ומעיון שלנו בדו"ח הכספי לשנת 2020 עולה כי גם חישוב גס של התשומות השוטפות לא הוביל לשינוי בגובה המענק.

83. בנסיבות אלה, ונוכח חוסר הבהירות העובדתית בדבר היקף המקרים בהם הבדיקה מתבררת כמוצדקת, ובהתחשב בכך שבדיעבד לא נמצא כי היה מקום לתיקון התשומות השוטפות, לא מצאנו את ההצדקה האמורה כהצדקה בעוצמה מספיקה להתערבות במקדם. ניתן יהיה להעריך בצורה טובה יותר את עצמתו של שיקול זה אם המשיבה תציג מדיניות ברורה יותר אודות המקרים המצדיקים בעיניה את בחינת ההוצאות הקבועות בפועל בכלל ובמקרים מסוג זה בפרט.

84. לעניין האדן השני, שהוא התשומות הנמוכות עליהן דיווחה העוררת בשנת 2020, בנסיבות המקרה שבפנינו דומה כי מדובר בביטוי של הערך המוסף הגבוה (ואמנם שיעור הערך המוסף נותר דומה בשנת 2019 ובשנת 2020), ועל כן איננו רואים בכך הצדקה נפרדת לבחינת ההוצאות הקבועות. זאת, מבלי להידרש לשאלה מהי עצמת הצדקה זו במקרים אחרים בהם נימוק זה עומד לבדו.

85. לאור כל האמור, התוצאה אליה הגענו היא כי לא היה מקום להתערב במקדם ההשתתפות בהוצאות קבועות ביחס לשתי תקופות הזכאות שבנדון והעוררת זכאית למענקים המלאים ביחס לתקופות זכאות אלה (וזאת נוסף על המענקים ששולמו לעוררת עבור תקופות הזכאות הנוספות בשנת 2020). כן נשלים ונציין כי היינו מגיעים לאותה התוצאה, גם אילו לא כללנו בהוצאות העוררת את הוצאות הרכב (לגביהן לא התקבלה התייחסות המשיבה).

86. לקראת סיום נעיר, כי בעוד שהנימוק בהחלטות בהשגה התייחס לסך המענקים ששולמו לעוררת בשנת 2020, בכתב התשובה המשיבה מיקדה את טענותיה בהשוואה בין סך המענקים

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

שבמחלוקת בתקופות הזכאות שבפנינו לבין סך ההוצאות הקבועות. לעומת זאת, העוררת בטענותיה התייחסה לכל ארבע תקופות הזכאות שבשנת 2020 כמיקשה אחת. מבלי לקבוע מסמרות בדבר אופן הבחינה הנכון של הוצאות קבועות (האם ביחס לכל תקופות הזכאות עבורן קמה זכאות למענק או בדרך אחרת), נעיר כי בנסיבות המקרה שבפנינו לא היה בכך כדי להביא לתוצאה שונה, מקום בו סך ההוצאות הקבועות עבור ארבע תקופות הזכאות מהווה 30% מסך המענקים (ובהתאם אף הפער הכספי אינו גדול באופן המצדיק מסקנה שונה).

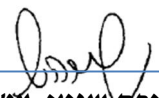
סוף דבר

87. העררים מתקבלים. העוררת תהיה זכאית לסך מענקים של 129,170 ₪ עבור שתי תקופות הזכאות שבנדון. המענקים ישולמו (בקיצוץ המקדמות) בתוך 30 ימים מיום החלטה זו, בהתאם להוראות סעיף 17 לחוק.
88. לאור אופי ההליך – ללא צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 45 יום.

ניתנה היום, י' באב תשפ"ב, 07/08/2022, בהעדר הצדדים.

אילן עזרא, דו"ח
חבר

שירז שגיא, עו"ד
יו"ר הוועדה